

[Ministeren for offentlige Arbejder.]
3½ Aar efter Lovens Vedtagelse og Helle-
rup—Holte-Banen ca. 1½ Aar senere, bl. a.
under Hensyn til, at Anlægget af Dobbeltspo-
ret fra Holte til Hillerød, hvortil tidligere
Lovhjemmel foreligger, først maa foretages.

Naar der som her ved Udstedelse af
Statsobligationer paa samme Maade som
i tidligere Jernbanelove skaffes fornøden
finansiell Basis for Anlæggenes Udførelse,
og deres Fremskyndelse saaledes ikke vil
forrykke de kommende Finansloves Balance,
mener jeg, at Arbejdet bør fremskyndes
mest muligt. Langsamt Tempo giver Rente-
tab, og her, hvor man staar overfor et
Anlæg, som paaregnes hurtigt, maaske straks
at være rentabelt, vil en langsom Udførelse
foruden Rentetab ogsaa bringe Driftstab.
Desuden vil det være af Betydning, at det
Interval, hvor Klampenborg-Banen drives
elektrisk, medens Holte-Banen endnu har
Dampdrift, gøres saa kort som muligt.

Jeg skal hermed anbefale dette Lov-
forslag til det høje Tings hurtige og vel-
villige Behandling.

Formanden: Eksemplarer af de nu
fremsatte Lovforslag vil blive omdelt til
Tingets Medlemmer.

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

*Første Behandling af Forslag til Bor-
gerlig Straffelov.*

(Lovforslaget findes i Tillæg A. Sp.
2249; Fremsættelsen findes i Tidenden
Sp. 153).

Formanden: Samtidig med Behand-
lingen af dette Lovforslag behandles det
under Punkt 4 paa Dagsordenen opførte
Lovforslag, nemlig:

*Forslag til Lov om Ikræfttræden af
Borgerlig Straffelov m. m.*

(Lovforslaget findes i Tillæg A. Sp.
2387; Fremsættelsen findes i Tidenden
Sp. 166).

Sagerne sattes til Forhandling.

L. D. Rasmussen: Det foreliggende
Lovforslag er jo blevet i væsentlig Grad
ændret og efter vor Opfattelse ikke saa
ganske lidt forbedret, siden vi sidst havde
Straffelovsforslaget til Behandling her i dette
høje Ting, og det har glædet mig at hilse gen-

kendende paa mange af de Ændringsforslag,
der blev Resultatet af sidste Samlings Ud-
valgsbehandling af det i Fjor forelagte
Lovforslag. Den højtærede Minister har
optaget Ændringsforslag stillede fra forskel-
lige Sider, og jeg tænker mig, at dette
kan være medvirkende til at bane Vejen
for Lovforslaget under Behandlingen i det
eventuelle Udvalg. En Række større eller
mindre Stridspunkter var i Fjor Genstand
for indgaaende Behandling; om nogle af
dem opnaaedes der Enighed, og en Del af
dem blev i hvert Fald gennemdebatteret
og nogenlunde bragt til Klarhed. Dette
maa bevirke, at disse Stridspunkter til en
vis Grad er fjernet; der vil i hvert Fald
ikke blive samme Grund til at opholde sig
ved dem, som der var i Fjor.

Men der er jo endnu nogle Bestem-
melser i det foreliggende Forslag, hvorom
der ikke er Enighed; det er dog mit Haab,
at der under de fortsatte Forhandlinger
skal kunne opnaas Forstaaelse under en
eller anden Form. Jeg tænker blandt an-
det paa Bestemmelsen i § 13, 1ste Stykke,
om Handlinger, foretagne i Nødværge. Disse
Handlinger er straffrie. Jeg kunde ønske,
at man benyttede Ordet „retmæssige“ i
Stedet for „straffri“ i denne Forbindelse;
jeg kan nemlig ikke forsone mig med, at
naar et Menneske foretager Handlinger,
som er nødvendige for at modstaa eller
afværge et paabegyndt eller overhængende
uretmæssigt Angreb, at da disse Handlinger
vel er straffrie, men kan medføre Er-
statningsansvar; de kan i hvert Fald med-
føre Erstatningskrav og eventuelt ogsaa
Erstatningsdom. Derimod er jeg ikke æng-
stelig for at benytte samme Ord i § 14,
hvor det drejer sig om Handlinger, der
gør Indgrib i andres Retsgoder for at af-
værge en truende Skade eller Fare for
andres Retsgoder; jeg er nemlig blevet
oplyst om, at en eventuel Erstatningssag
i dette Tilfælde vil blive rettet mod den,
til Gunst for hvem Handlingen er foretaget,
altsaa ikke mod den, der foretager selve
Handlingen. Jeg hilser med største Glæde
den Ændring i § 15, hvorom der opnaaedes
fuld Enighed i Udvalget og med den da-
værende højtærede Justitsminister, og som
gik ud paa at hæve den kriminelle Lav-
alder fra 14 til 15 Aar. Derimod er jeg
ikke saa glad for atter i § 16 at møde Be-
stemmelsen om, hvor og af hvem Afgørel-
sen skal træffes med Hensyn til Utilregneli-
ghed, naar Talen er om Sindssyge eller
Aandssvaghed i højere Grad. Jeg har
vanskeligt ved at forstaa, at den paa
dette Omraade usagkyndige eller i hvert